

Ks. Wojciech Silski

Katecheza na poziomie gimnazjum:

„Sportowcy – świadkowie wiary”

Przebieg jednostki:

1. Pozdrowienie chrześcijańskie: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!”
2. Prowadzący pokazuje uczniom obraz przedstawiający jedną z dyscyplin sportowych i zapisuje na tablicy hasło : < Cały człowiek uprawia sport, także w sporcie nie da się oddzielić duszy od ciała!>
3. Prosimy uczniów by w parach lub samodzielnie odpowiedzieli na wcześniej rozdanych im kartkach na pytanie: <Co w dziedzinie duchowej i psychicznej daje człowiekowi uprawianie sportu? Co oprócz sprawności cielesnej i fizycznej czerpiemy ze sportu?> ok. 8 minut na pracę
4. Przykładowe odpowiedzi, na które też w miarę potrzeby naprowadzamy uczniów:
  - Wyrabia silną wolę
  - Pomaga uwierzyć w swoje możliwości
  - Skuteczna walka z lenistwem
  - Pomaga zrezygnować z wielu rzeczy niepotrzebnych i grzesznych
  - Dobre wykorzystanie czasu
  - „w zdrowym ciele zdrowy duch”
  - Nawiązanie nowych, wartościowych znajomości i przyjaźni
  - Pokonanie/ przewyciężenie siebie
  - Hart ducha
5. Trafne odpowiedzi uczniów zapisujemy na tablicy.
6. Prosimy by uczniowie słuchając tekstu starali się znaleźć odpowiedzi na pytania:
O czym mówi św. Paweł? Co do czego porównuje?
7. Proklamacja tekstu biblijnego

1 Kor 9, 24-27 oraz 1 Tm 4,7-8 – czytają uczniowie – ochotnicy.

8. Rozmowa z uczniami i wnioski:

Apostoł porównuje drogę wiary do zawodów sportowych, nagrodą jest niebo – życie wieczne. Nagroda jest wielka, jest o co się zмагаć. Sport uczy OPANOWANIA CIAŁA, to nie ciało ma mi dyktować co robię, ale rozum i sumienie. Ciało ma być poddane duszy.

9. Pytanie do uczniów: W jakich dziedzinach i sytuacjach potrzebne jest opanowanie swego ciała? Uczniowie pracują samodzielnie i zapisują przynajmniej 5 propozycji w zeszytach (7 minut)

10. Wspólnie zastanawiamy się nad problemem: Kiedy i w jakich sytuacjach sportowcy mogą świadczyć o Chrystusie?:

Przykładowe odpowiedzi, na które w razie konieczności naprowadzamy:

- Pamiętam, że na boisku też jestem uczniem Chrystusa (konsekwencje: nie przeklinam, nie fauluję, przestrzegam zasad i przepisów sportowych, nie oszukuję, nie

obrażam przeciwnika, ale go szanuję; modlitwa i znak krzyża przed rozpoczęciem gry, przed startem; gdy zawody odbywają się w niedzielę dbam i zabiegam o udział w Eucharystii; dotrzymuję słowa; jestem punktualny; chętnie ustępuje koledze z drużyny, nie jestem uparty; szanuję trenera, jeśli się z czymś nie zgadzam to mówię szczerze, a nie obmawiam i krytykuję za plecami; kulturalnym zachowaniem na boisku i w szatni daję świadectwo o Bogu; nie rozpowszechniam nieodpowiednich żartów i dowcipów; nie wstydzę się wiary przed kolegami z jednego zespołu; pamiętam o regularnej spowiedzi i Komunii Św. oraz codziennej modlitwie bo to daje siłę ducha, która pociąga za sobą siłę fizyczną; pamiętam o Bogu, który dał mi zdrowie, dziękuję Mu i proszę o łaskę by uprawianie go pomogło mi opanować ciało)

Zadanie domowe: Ułożę modlitwę sportowca przed rozpoczęciem zawodów/ gry.

Modlitwa na zakończenie: Modlitwa Pańska w intencji chrześcijan uprawiających sport, aby byli w zmaganiach sportowych świadkami Chrystusa.